

I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

A TANÁCS 708/2007/EK RENDELETE

(2007. június 11.)

az idegen és nem honos fajoknak az akvakultúrában történő alkalmazásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 37. cikkére és a 299. cikk (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére,

tekintettel a Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A Szerződés 6. cikkével összhangban a környezetvédelmi követelményeket – különösen a fenntartható fejlődés előmozdítása céljából – be kell illeszteni a közösségi politikák és tevékenységek meghatározásába és végrehajtásába.
- (2) Az akvakultúra olyan gyorsan növekvő ágazat, amelyben innovációt és új alkalmazásokat derítenek fel. Annak érdekében, hogy a termelést a piaci feltételekhez igazítsák, fontos, hogy az akvakultúraágazat változatosabbá tegye a tenyésztett fajokat.
- (3) A múltban az akvakultúra gazdaságilag előnyben részesült az idegen fajok betelepítéséből és a nem honos fajok áttelepítéséből (például szivárványos pisztráng, csendes-óceáni osztriga, és lazac), és a jövőre nézve a politikai célkitűzés az, hogy a betelepítésekkel és áttelepítésekkel kapcsolatos előnyöket optimalizálják, elkerülve mindeközben az ökológiai rendszerek megváltoztatását, megelőzve az őshonos populációkkal fennálló negatív biológiai

kölcsönhatást, beleértve a genetikai változást is, továbbá visszaszorítva a nem célfajok elterjedését, és az élőhelyeket erősebb hátrányos hatásokat.

- (4) Az invazív idegen fajokat a természetes fajok csökkenésének és a biodiverzitás károsodásának egyik fő okaként határozták meg. A biológiai sokféleségről szóló egyezmény – amelynek a Közösség is részes fele – 8. cikkének h) pontja értelmében valamennyi szerződő fél köteles amennyire lehetséges és indokolt megelőzni az ökológiai rendszereket, élőhelyeket vagy fajokat veszélyeztető idegen fajok betelepítését, illetve azok ellenőrzését, vagy megsemmisítését. Különösen, az egyezmény részes feleinek konferenciája elfogadta az ökológiai rendszereket, élőhelyeket vagy fajokat veszélyeztető idegen fajokról szóló VI/23 határozatot, amelynek melléklete megállapítja az ezen idegen fajok hatásainak megelőzésére, bemutatására és enyhítésére vonatkozó irányadó elveket
- (5) A fajoknak a természetes elterjedési területükön belül olyan területekre történő áttelepítése, ahol sajátos biogeográfiai okok miatt nincsenek jelen, szintén kockázatot jelenthet az e területeken fennálló ökológiai rendszerekre, és e rendletek ki kell terjednie ezekre is.
- (6) A Közösségnek ki kell tehát alakítania a saját keretrendszerét a vízi élőhelyek megfelelő védelmének biztosítására a nem őshonos fajok akvakultúrában történő alkalmazásához társuló kockázatokkal szemben. E keretrendszernek magában kell foglalnia a potenciális kockázatok elemzéséhez szükséges eljárásokat, a védelem és az elővigyázatosság elvén alapuló intézkedések meghozatalát, és szükség esetén a vészhelyzeti intézkedési tervek elfogadását. Ezen eljárásoknak a meglévő önkéntes keretszabályokból, de főleg a Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) tengeri szervezetek betelepítéséről és szállításáról szóló gyakorlati szabályzatából, valamint az Európai Belvízi Halászati Tanácsadó Bizottság (EIFAC) tengeri és édesvízi szervezetek betelepítésének és szállításának mérlegeléséről szóló gyakorlati szabályzatából és kézikönyvből nyert tapasztalatokra kell épülniük.

⁽¹⁾ HL C 324., 2006.12.30., 15. o.

- (7) Az e rendeletben előírt intézkedések nem sértik az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EK tanácsi irányelvet ⁽¹⁾, a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelvet ⁽²⁾, a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽³⁾, és a tenyésztett víziállatokra és az azokból származó termékekre vonatkozó állat-egészségügyi követelményekről és a víziállatokban előforduló egyes betegségek megelőzéséről és az azok elleni védekezésről szóló, 2006. október 24-i 2006/88/EK tanácsi irányelvet ⁽⁴⁾.
- (8) A potenciális kockázatok, amelyek néhány esetben meszszehatóak lehetnek, kezdetben helyi szinten sokkal nyilvánvalóbbak. A helyi vízi környezetek jellemzői a Közösség egészében elég változatosak, és a tagállamok rendelkeznek a megfelelő tudással és szakismerettel a szuverenitásuk vagy joghatóságuk alá tartozó vízi környezeteket érintő kockázatok értékelésére és kezelésére. Helyénvaló tehát, hogy az e rendeletben előírt intézkedések végrehajtása elsődlegesen a tagállamok felelősségébe tartozik.
- (9) Figyelembe kell venni, hogy a zárt akvakultúra-létesítményekben elhelyezendő azon idegen és nem honos fajok szállításait, amelyek biztonságosak és a kiszabadulásnak nagyon alacsony kockázatát rejtik, nem kell előzetes környezeti kockázatértékelésnek alávetni.
- (10) Ugyanakkor, azokban az esetekben, amelyekben a kockázat nem elhanyagolható és más tagállamokat is érinthet, szükség van egy, az érdekelt felek közötti konzultációt, továbbá az engedélyek tagállamok által történő megadása előtti hitelesítését szolgáló közösségi rendszerre. A halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ szerint létrehozott halászati tudományos, műszaki és gazdasági bizottság (HTMGB) ad tudományos tanácsot e konzultáció során, és az 1999/478/EK bizottsági határozattal ⁽⁶⁾ létrehozott halászati és akvakultúra-ágazati tanácsadó bizottság ad tanácsot az érdekelt felek számára az akvakultúra és a környezetvédelem területén.
- (11) Néhány idegen faj használata hosszú ideje elterjedt az akvakultúrában a Közösség egyes részein. Az ezekkel kapcsolatos tevékenységeket ezért megkülönböztetett bánásmódban kell részesíteni, amely elősegíti minden további adminisztrációs teher nélküli fejlesztésüket, azzal a feltétellel, hogy a forrás olyan állományt biztosít, amely a

nem célfajoktól mentes. Azon tagállamok számára, amelyek ezt kívánják, engedélyezni kell az ilyen régóta használt fajok területükön való használatának korlátozását.

- (12) E rendelet nem gátolja azt, hogy a tagállamok nemzeti szabályozások révén szabályozzák az idegen vagy nem honos fajok magánakváriumokban és kerti tavakban történő tartását.
- (13) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽⁷⁾ összhangban kell elfogadni.
- (14) A hatékonyság érdekében az e rendelet I., II., III. és IV. mellékletének a műszaki és tudományos fejlődéshez történő hozzáigazításához szükséges módosító eljárását a 2371/2002/EK rendelet 30. cikke (2) bekezdésében említett irányítóbizottsági eljárással fogadják el,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet megállapítja az idegen vagy nem honos fajokkal kapcsolatos akvakultúra-gyakorlatok szabályozására vonatkozó keretrendszert, annak érdekében, hogy értékelje és a lehető legkisebbre csökkentse ezeknek és bármely társult nem célfajnak a vízi élőhelyekre gyakorolt lehetséges hatását, és ily módon járuljon hozzá az ágazat fenntartható fejlődéséhez.

2. cikk

Hatály

(1) Ezt a rendeletet a Közösségen belüli akvakultúrákban való felhasználást célzó, az idegen fajok olyan betelepítésére és a nem honos fajok olyan áttelepítésére kell alkalmazni, amelyek azt az időpontot követően következnek be, amelytől a rendelet a 25. cikk (1) bekezdése alapján alkalmazandóvá válik.

(2) Ezt a rendeletet nem kell alkalmazni a nem honos fajok tagállamon belüli áttelepítésére, kivéve azokat az eseteket, amelyekben – tudományos tanács alapján – okkal előre látható az áttelepítésnek köszönhetően a környezet fenyegetettsége. Amennyiben sor került az 5. cikk szerinti tanácsadó bizottság kinevezésére, ez a bizottság felelős a kockázatok értékelésért.

⁽⁷⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.

⁽¹⁾ HL L 175., 1985.7.5., 40. o. A legutóbb a 2003/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 156., 2003.6.25., 17. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 206., 1992.7.22., 7. o. A legutóbb a 2006/105/EK irányelvvel (HL L 363., 2006.12.20., 368. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 327., 2000.12.22., 1. o. A legutóbb a 2455/2001/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 331., 2001.12.15., 1. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 328., 2006.11.24., 14. o.

⁽⁵⁾ HL L 358., 2002.12.31., 59. o.

⁽⁶⁾ HL L 187., 1999.7.20., 70. o. A 2004/864/EK határozattal (HL L 370., 2004.12.17., 91. o.) módosított határozat.

(3) E rendelet szabályozza a tagállamok joghatósága alá tartozó valamennyi akvakultúra tevékenységet, tekintet nélkül azok méretére vagy jellemzőire. Kiterjed valamennyi tenyésztett idegen és nem honos vízi szervezetre. Kiterjed bármely vízi közeget alkalmazó akvakultúrára.

(4) Ez a rendelet nem alkalmazandó vízi díszállatok vagy növények olyan kisállat-kereskedésekben, kertészeti központokban, zárt kerti tavakban vagy akváriumokban való tartására, amelyek megfelelnek a díszhalak behozatalához szükséges állat-egészségügyi feltételek és a bizonyítványok kiállítására vonatkozó követelmények megállapításáról szóló, 2006. szeptember 20-i 2006/656/EK bizottsági határozat ⁽¹⁾ 6. cikke rendelkezéseinek, vagy olyan létesítményekben való tartására, amelyeket az 1. cikkben megállapított célkitűzéseknek megfelelő szennyvízkezelő-rendszerrel szereltek fel.

(5) Ezt a rendeletet a 3. és a 4. cikk kivételével nem kell alkalmazni a IV. mellékletben felsorolt fajokra. A 9. cikkben szereplő kockázatértékelést nem kell alkalmazni a IV. mellékletben felsorolt fajokra, kivéve azokban az esetekben, amikor a tagállamok az érintett fajok használatát korlátozó intézkedéseket kívánnak tenni a területükön.

(6) A zárt akvakultúra-létesítményekben elhelyezendő idegen és nem honos fajok szállításait nem kell előzetes környezeti kockázatértékelésnek alávetni azon eseteket kivéve, amikor a tagállamok megfelelő intézkedéseket kívánnak tenni.

(7) Új tudományos információk és szakvélemények alapján a „zárt akvakultúra-létesítményekben” történő használathoz szánt betelepítések és áttelepítések a jövőben mentesülhetnek a III. fejezetben szereplő engedélyezési kötelezettség alól. A modern, zárt rendszerek biológiai biztonságának tudományos megértésben többek között az idegen fajokról folytatott, a Közösség által finanszírozott kutatások révén várható előrelépés. A 24. cikkben leírt eljárásnak megfelelően a vonatkozó határozat meghozatalára legkésőbb 2009. március 31-ig sor kerül.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „akvakultúra”: az Európai Halászati Alapról szóló, 2006. július 27-i 1198/2006/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 3. cikkének d) pontjában meghatározott tevékenység;
2. „nyitott akvakultúra-létesítmény”: az a létesítmény, amelyben az akvakultúra-tevékenységet olyan vízi közegben folytatják, amely nincs elkülönítve a vadvízi közegtől olyan akadállyal, amely meggátolja az esetlegesen túlélő és később szaporodni képes tenyésztett példányok vagy biológiai anyag kiszabadulását;
3. „zárt akvakultúra-létesítmény”: az a létesítmény, amelyben az akvakultúra-tevékenységet olyan vízi közegben folytatják, amelyben vízkeringtetést alkalmaznak és amelyet a vadvízi közegtől olyan akadállyal különítettek el, amely meggátolja az esetlegesen túlélő és később szaporodni

képes tenyésztett példányok vagy biológiai anyag kiszabadulását;

4. „vízi szervezet”: bármely olyan vízi faj, amely az állatok, a növények vagy egysejtűek közé tartozik, beleértve ezek egyedeinek részeit, ivarsejtjeit, spermáját, ikráit, szaporítóképleteit, amelyek képesek a túlélésre és az azt követő szaporodásra;
5. „poliploid szervezetek”: mesterségesen előidézett tetraploid szervezetek (4N). Ezek vízi szervezetek, amelyek sejtjeinek kromoszómaszámát sejtmanipulációs technikákkal megnövelték;
6. „idegen faj”:
 - a) egy vízi szervezet olyan faja vagy alfaja, amely ismert természetes területén és természetes elterjedési képességének területén kívül jelenik meg;
 - b) poliploid szervezetek és nemzőképes mesterséges hibrid fajok, természetes területüktől vagy elterjedési képességüktől függetlenül;
7. „nem honos faj”: egy vízi szervezet olyan faja vagy alfaja, amely természetes elterjedési területének adott zónájában biogeográfiai okok miatt nincs jelen;
8. „nem cél faj”: egy a vízi környezetre valószínűleg káros vízi szervezet bármely faja vagy alfaja, amelyet – a 2006/88/EK irányelvben szereplő betegségkókozó szervezetekre ki nem terjedően – egy betelepített vagy áttelepített vízi szervezettel együtt véletlenül hurcolnak be;
9. „szállítás”: betelepítés és/vagy áttelepítés;
10. „betelepítés”: az az eljárás, amelynek során az idegen fajt szándékosan szállítják egy a természetes elterjedési területén kívüli környezetbe, az akvakultúrában történő alkalmazása céljából;
11. „áttelepítés”: az az eljárás, amelynek során egy nem honos fajt az akvakultúrában történő alkalmazása céljából szándékosan szállítanak természetes elterjedési területén belül egy olyan területre, ahol biogeográfiai okokból korábban nem volt jelen;
12. „kísérleti kibocsátás”: idegen fajok korlátozott mértékű betelepítése vagy nem honos fajok korlátozott mértékű áttelepítése az őshonos fajokkal és élőhelyekkel való ökológiai kölcsönhatás felmérése céljából, a kockázatértékelési feltételezések vizsgálata érdekében;
13. „kérelmező”: az a természetes vagy jogi személy vagy jogalany, aki a vízi szervezet betelepítésének vagy áttelepítésének lefolytatását tervezi;
14. „karantén”: az az eljárás, amelynek során vízi szervezeteket, és az azokhoz társult bármely szervezetet az őket körülvevő környezettől teljesen elszigetelten lehet tartani;

⁽¹⁾ HL L 271., 2006.9.30., 71. o.

⁽²⁾ HL L 223., 2006.8.15., 1. o.

15. „karanténlétesítmény”: az a létesítmény, amelyben a vízi szervezeteket és az azokhoz társult bármely szervezetet az őket körülvevő környezettől teljesen elszigetelten lehet tartani;
16. „rutin szállítás”: vízi szervezetek szállítása olyan forrásból, amely csekély kockázattal rendelkezik a nem célfajok átszállítása szempontjából, és amely a vízi szervezetek és/vagy a használandó akvakultúra – például a (3) pontban meghatározott zárt rendszerek – jellemzői következtében nem okoz ökológiai károsodásokat;
17. „nem rutin jellegű szállítás”: a vízi szervezetek bármely olyan szállítása, amely nem felel meg a rutin szállításra előírt követelményeknek;
18. „fogadó tagállam”: az a tagállam, amelynek területére az idegen fajt betelepítik, vagy a nem honos fajt áttelepítik;
19. „küldő tagállam”: az a tagállam, amelynek területéről a betelepítendő idegen faj, vagy az áttelepítendő nem honos faj származik.

II. FEJEZET

A TAGÁLLAMOK ÁLTALÁNOS KÖTELEZETTSÉGEI

4. cikk

A káros hatások elkerülését szolgáló intézkedések

A tagállamok biztosítják, hogy minden megfelelő intézkedést meghoznak a biodiverzitást, különösen a fajokat, élőhelyeket vagy az ökológiai rendszer funkcióit érintő olyan káros hatások elkerülésére, amelyek az akvakultúrában a vízi szervezetek vagy nem célfajok betelepítéséből vagy áttelepítéséből, vagy e fajoknak a természetes környezetben történő elterjedéséből származhatnak várhatóan.

5. cikk

Döntéshozó és tanácsadó szervek

A tagállamok kijelölik az e rendelet követelményeinek való megfelelés biztosításáért felelős illetékes hatóságot vagy hatóságokat („az illetékes hatóság/hatóságok”). Valamennyi illetékes hatóság kijelölhet egy őt segítő tanácsadó bizottságot, amely magában foglalja a megfelelő tudományos szakértelmet („a tanácsadó bizottság”). Amennyiben egy tagállam nem jelöl ki tanácsadó bizottságot, az e rendelet értelmében a tanácsadó bizottságra háruló feladatokat az „illetékes hatóság” vagy „illetékes hatóságok” látják el.

III. FEJEZET

ENGEDÉLYEK

6. cikk

Engedély kérelmezése

(1) A 2. cikk (5) bekezdésében nem szabályozott idegen fajok betelepítésére vagy nem őshonos fajok áttelepítésére vállalkozó akvakultúra-üzemeltetőknek a fogadó tagállam illetékes

hatóságától engedélyt kell kérniük. A kérelmeket többszöri, hét évnél nem hosszabb időszakban zajló szállítás iránt is be lehet nyújtani.

(2) A kérelmező a kérelmet az I. mellékletben felsorolt indikatív iránymutatásokat követő dokumentációval együtt nyújtja be. A tanácsadó bizottság véleményt nyilvánít arról, hogy a kérelem tartalmazza-e az annak értékeléséhez megkövetelt információkat, hogy a javasolt szállítás rutin vagy nem rutin jellegű, és ezért elfogadható, és véleményéről tájékoztatja az illetékes hatóságot.

(3) Az engedélyezési időszak végére az előző engedélyre hivatkozó újabb engedélykérelem adható be. Amennyiben nem áll fenn dokumentált környezeti károsodás, a javasolt szállítást rutin szállításnak kell minősíteni.

7. cikk

A javasolt szállítás típusa

A tanácsadó bizottság véleményt nyilvánít arról, hogy a tervezett szállítás rutin vagy nem rutin jellegű-e, és hogy a kibocsátást meg kell-e előznie karanténnak, vagy kísérleti kibocsátásnak, és véleményéről tájékoztatja az illetékes hatóságot.

8. cikk

Rutin szállítás

Rutin szállítás esetén az illetékes hatóság megadhatja az engedélyt, adott esetben megjelölve, hogy szükség van-e a IV. és V. fejezetben megállapított karanténra vagy kísérleti kibocsátásra.

9. cikk

Nem rutin jellegű szállítás

(1) Nem rutin jellegű szállítás esetén el kell végezni a II. mellékletben meghatározott környezeti kockázatértékelést. Az illetékes hatóság határoz arról, hogy a kérelmezőnek vagy egy független szervnek kell lefolytatnia a környezeti kockázatértékelést, valamint arról, hogy kinek kell a költségeket viselnie.

(2) A környezeti kockázatértékelés alapján a tanácsadó bizottság tájékoztatja az illetékes hatóságot a kockázatról alkotott véleményéről, a II. melléklet 3. részében megállapított összefoglaló jelentésminta segítségével. Ha a tanácsadó bizottság szerint a kockázat csekély, az illetékes hatóság további alakszerűségeket nélkül megadhatja az engedélyt.

(3) Amennyiben a tanácsadó bizottság úgy találja, hogy a vízi szervezetek tervezett szállításához társuló kockázat a II. melléklet 1. része értelmében véve nagy vagy közepes, a kérelmezővel konzultálva megvizsgálja annak feltárása érdekében, hogy rendelkezésre állnak-e a kockázat szintjét csekélyre csökkentő kockázatcsökkentő eljárások vagy technológiák. A tanácsadó bizottság továbbítja vizsgálatának eredményeit az illetékes hatóságnak, részletezve a kockázat szintjét, és meghatározva a kockázat bármely csökkentésének okát, a 3. rész II. mellékletében meghatározott formában.

(4) Az illetékes hatóság csak akkor adhatja ki a nem rutin jellegű szállításokra vonatkozó engedélyt, ha a kockázatértékelés arra mutat, beleértve a kockázatsökkentési intézkedéseket, hogy a környezettel szembeni kockázat csekély. Az engedélyek elutasítását tudományos tényekre alapozva, – amennyiben tudományos információ még nem áll rendelkezésre, az elővigyázatosság elve alapján – kellően meg kell indokolni.

10. cikk

A határozathozatalhoz rendelkezésre álló idő

(1) A kérelmezőt ésszerű időn belül, de legfeljebb a kérelem benyújtásának időpontját követő hat hónapon belül írásban tájékoztatják az engedély kiadásáról vagy elutasításáról rendelkező határozatról, kivéve azt az időtartamot, amely során a kérelmező kiegészítő információt nyújt, amennyiben a tanácsadó bizottság azt megkívánja.

(2) Az ICES-t aláíró tagállamok a tanácsadó bizottság véleményének kiadása előtt kérhetik az ICES által felülvizsgált, tengeri szervezeteket érintő kérelmek és kockázatértékelések rendelkezésükre bocsátását. Ezekben az esetekben további hat hónappal meghosszabbodhat a határozathozatalhoz rendelkezésre álló idő.

11. cikk

Szomszédos tagállamokat érintő szállítások

(1) Amennyiben egy szervezet tervezett szállításának potenciális vagy ismert környezeti hatásai valószínűleg érintenek szomszédos tagállamokat, az illetékes hatóság értesíti az érintett tagállamot vagy tagállamokat és a Bizottságot az engedély megadásának szándékáról, határozata tervezetének, valamint egy indoklásnak és a környezeti kockázatértékelésnek a II. melléklet 3. részében meghatározott összefoglalójának a megküldésével.

(2) Az értesítés időpontjától számított két hónapon belül a többi érintett tagállam írásbeli észrevételeket nyújthat be a Bizottsághoz.

(3) Az értesítés időpontjától számított hat hónapon belül a Bizottság a 2371/2002/EK rendelet 33. cikkével létrehozott halászati tudományos, műszaki és gazdasági bizottsággal (HTMGB) és a 1999/478/EK határozattal létrehozott halászati és akvakultúra-ágazati tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően helyben hagyja, elutasítja vagy módosítja az engedély megadásáról rendelkező javasolt határozatot.

(4) A Bizottság határozatát követő 30 napon belül az érintett tagállamok a Tanács elé utalhatják ezt a határozatot. A Tanács további 30 napon belül minősített többséggel eltérő határozatot hozhat.

12. cikk

Az engedély visszavonása

Az illetékes hatóság bármikor visszavonhatja az engedélyt, átmeneti vagy állandó jelleggel, ha előre nem látható, a

környezetre vagy az őshonos populációkra negatív hatással bíró események következnek be. Az engedélyek visszavonását tudományos tényekre alapozva – amennyiben tudományos információ még nem áll rendelkezésre, az elővigyázatosság elve alapján – és a nemzeti közigazgatási előírásokra kellő tekintettel kell megindokolni.

IV. FEJEZET

A BETELEPÍTÉSEKRE AZ ENGEDÉLY KIADÁSÁT KÖVETŐEN ALKALMAZANDÓ FELTÉTELEK

13. cikk

Megfelelés más közösségi rendelkezéseknek

Engedély csak az e rendelet szerinti betelepítésekre adható ki, amennyiben nyilvánvaló a megfelelés más jogszabályok, különösen a következők szerinti kötelezettségeknek:

- a 2006/88/EK irányelvben megállapított állat-egészségügyi feltételek;
- a növényeket vagy növényi termékeket károsító szervezeteknek a Közösségbe történő behurcolása és a Közösségen belüli elterjedése elleni védekezési intézkedésekről szóló, 2000. május 8-i 2000/29/EK tanács irányelvben ⁽¹⁾ megállapított feltételek.

14. cikk

Akvakultúra-létesítményekbe történő kibocsátás rutin betelepítés esetén

Rutin betelepítés esetén a vízi szervezeteknek nyitott vagy zárt akvakultúra-létesítményekbe történő kibocsátása karantén vagy kísérleti kibocsátás nélkül megengedett, kivéve ha kivételes esetekben az illetékes hatóság a tanácsadó bizottság által adott különleges tanács alapján másként határoz. Zárt akvakultúra-létesítményekből nyitott akvakultúra-létesítményekbe történő szállítások nem tekinthetők rutin jellegűnek.

15. cikk

Nyitott akvakultúra-létesítményekbe történő kibocsátás nem rutin jellegű betelepítés esetén

(1) Nem rutin jellegű betelepítés esetén a vízi szervezeteknek nyitott és zárt akvakultúra-létesítményekbe történő kibocsátására szükség esetén a (2), (3) vagy (4) bekezdésben megállapított feltételek vonatkoznak.

(2) A vízi szervezeteket a Közösség területén belül kijelölt karanténlétesítményben helyezik el a III. mellékletben megállapított feltételeknek megfelelően, tenyészállomány kialakítása céljából.

⁽¹⁾ HL L 169., 2000.7.10., 1. o.

(3) A karanténlétesítmény elhelyezkedhet a fogadó tagállamon kívüli tagállamban is, feltéve hogy az érintett tagállamok ebben egyetértenek, és hogy ezt a lehetőséget a 9. cikk szerinti környezeti kockázatértékelésbe is belefoglalták.

(4) Adott esetben a betelepített vízi szervezeteknek csak az utódait lehet a fogadó tagállam akvakultúra-létesítményeiben használni, feltéve hogy nem találtak potenciálisan káros nem célfajokat a karantén ideje alatt. A felnőttállományt abban az esetben lehet kibocsátani, ha a szervezetek nem szaporodnak fogságban vagy a szaporodást tekintve teljesen sterilek feltéve, hogy a potenciálisan káros nem célfajok hiánya megerősítést nyert.

16. cikk

Kísérleti kibocsátás nyitott akvakultúra-létesítményekbe

Az illetékes hatóság megkövetelheti, hogy a vízi szervezetek nyitott akvakultúra-rendszerekbe történő kibocsátását egy kezdeti kísérleti kibocsátás előzze meg, amelyre különleges elszigetelési, és a tanácsadó bizottság tanácsán és ajánlásain alapuló védintézkedések vonatkoznak.

17. cikk

Vészhelyzeti intézkedési tervek

Az illetékes hatóság engedélyezéséhez a kérelmező kidolgoz egy vészhelyzeti intézkedési tervet valamennyi nem rutin jellegű betelepítésre és kísérleti kibocsátásra vonatkozóan, amely terv tartalmazza többek között a betelepített faj eltávolítását a környezetből, vagy sűrűségének csökkentését, azokra az előre nem látható eseményekre, amelyek a környezetre vagy az őshonos populációkra negatív hatással bírnak. Amennyiben ilyen esemény következik be, a vészhelyzeti intézkedési tervet azonnal végre kell hajtani, és az engedélyt vissza lehet vonni átmeneti vagy állandó jelleggel a 12. cikk szerint.

18. cikk

Megfigyelés

(1) Az idegen fajokat megfigyelés alatt kell tartani a nyitott akvakultúra-létesítménybe történő kibocsátásukat követően két évig vagy egy teljes generációs ciklus során – attól függően, hogy melyik a hosszabb –, hogy értékeljék, hogy a hatásokat pontosan jelezték-e előre, vagy hogy vannak-e további, vagy egyéb hatások. Különösen tanulmányozni kell a fajok elterjedésének vagy elszigetelődésének szintjét. Az illetékes hatóság határoz arról, hogy a kérelmező rendelkezik-e a megfelelő szakértelemmel, vagy hogy a megfigyelést más szervnek kell-e végeznie.

(2) A tanácsadó bizottság véleményére is figyelemmel, az illetékes hatóság hosszabb megfigyelési időszakot is előírhat, hogy értékelje az ökológiai rendszereket érő olyan hosszú távú hatásokat, amelyeket az (1) bekezdésben megállapított időszakban nem lehet könnyen feltárni.

(3) A tanácsadó bizottság értékeli a megfigyelési program eredményeit és különösen feljegyez minden, a környezeti kockázatértékelésben nem pontosan előre jelzett eseményt. Ezen

értékelés eredményét megküldik az illetékes hatóságnak, amely felveszi az eredmények összefoglalását a 23. cikk szerint létrehozott nemzeti nyilvántartásba.

V. FEJEZET

AZ ÁTTELEPÍTÉSEKRE AZ ENGEDÉLY KIADÁSÁT KÖVETŐEN ALKALMAZANDÓ FELTÉTELEK

19. cikk

Megfelelés más közösségi rendelkezéseknek

Engedély csak az e rendelet szerinti áttelepítésekre adható ki, amennyiben nyilvánvaló a megfelelés más jogszabályok, különösen a következők szerinti kötelezettségeknek:

- a 2006/88/EK irányelvben megállapított állat-egészségügyi feltételek;
- a 2000/29/EK irányelvben megállapított feltételek.

20. cikk

Nyitott akvakultúra-létesítményekbe történő nem rutin jellegű áttelepítés

Nyitott akvakultúra-létesítményekbe történő nem rutin jellegű áttelepítések esetén az illetékes hatóság megkövetelheti, hogy a vízi szervezetek kibocsátását egy kezdeti kísérleti kibocsátás előzze meg, amelyre a tanácsadó bizottság tanácsán és ajánlásain alapuló különleges elszigetelési és védintézkedések vonatkoznak.

21. cikk

Karantén

A fogadó tagállam kivételes esetekben, és a Bizottság jóváhagyására is figyelemmel, karantént írhat elő a 15. cikk (2), (3) és (4) bekezdésének megfelelően a nem rutin jellegű áttelepítéssel érintett fajok nyitott akvakultúra-létesítménybe történő kibocsátása előtt. A Bizottság jóváhagyása iránti kérelem megjelöli a karantén szükségességének indokait. A Bizottság 30 napon belül válaszol e kérelemre.

22. cikk

Az áttelepítést követő megfigyelés

Nem rutin jellegű áttelepítést követően a fajokat a 18. cikknek megfelelően tartják megfigyelés alatt.

VI. FEJEZET

NYILVÁNTARTÁS

23. cikk

Nyilvántartás

A tagállamok nyilvántartást vezetnek a betelepítésekről és áttelepítésekről, amely tartalmazza valamennyi kérelem, és az engedély kiadása előtt, valamint a megfigyelési időszakban összegyűjtött kapcsolódó dokumentumok nyilvántartását.

A nyilvántartást a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽¹⁾ megfelelően szabadon hozzáférhetővé teszik a tagállamok és a nyilvánosság számára.

A 2371/2000/EK rendelet 30. cikke (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatározott információs rendszer fejleszthető ki annak érdekében, hogy a tagállamok megoszthassák a nyilvántartásaikban szereplő információkat.

VII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

24. cikk

Részletes szabályok és a műszaki fejlődéshez való hozzáigazítás

(1) Az I., II., III. és IV. mellékletnek és megfelelő rendelkezéseiknek a műszaki és tudományos fejlődéshez történő hozzáigazításához szükséges módosításait a 2371/2002/EK rendelet 30. cikkének (2) bekezdésében említett eljárással összhangban fogadják el.

(2) Ahhoz, hogy egy faj a IV. mellékletbe kerülhessen, az szükséges, hogy a vízi szervezetet (életciklusához mérten) már régóta, káros hatások nélkül használják akvakultúrában a Közösség bizonyos területein, valamint a betelepítéseknek és az áttelepítéseknek a potenciálisan káros nem célfajok egyidejű átszállítása nélkül kell megvalósulniuk.

(3) A 2371/2002/EK rendelet 30. cikkének (2) bekezdésében említett eljárással összhangban a Bizottság elfogadja azokat a szabályokat, amelyek a (2) bekezdésben említettek szerint a fajoknak a IV. mellékletbe történő felvételéhez szükséges feltételeket határozzák meg.

(4) Miután a Bizottság elfogadta a (3) bekezdésben említett végrehajtási szabályokat, a tagállamok az (1) bekezdésben említett eljárás alkalmazásával kérhetik a Bizottságtól fajok felvételét a IV. mellékletbe. A tagállamok tudományos adatokat szolgáltathatnak a fajoknak a IV. mellékletbe történő felvételéhez szükséges megfelelő kritériumokkal való összhang bizonyítása érdekében. Nem számítva azt az időtartamot, amely során a tagállamok a Bizottság kérésére további információkat szolgáltatnak, a Bizottság a kérelmek kézhezvételét követő öt hónapon belül határozza meg azok megfelelőségéről.

(5) Mindazonáltal a rendelet hatálybalépésének időpontját megelőzően a fajoknak a IV. mellékletbe történő felvételével kapcsolatos tagállami kérelmekről 2009. január 1-je előtt kell határozni.

(6) Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikkének (2) bekezdésében foglaltak szerint, az érintett tagállamok legkülső régióik tekintetében javasolhatják fajok felvételét a IV. melléklet egy különálló részébe.

25. cikk

Hatálybalépés

(1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

E rendeletet a 24. cikk (3) bekezdésében említett végrehajtási szabályokra vonatkozó bizottsági rendelet hatálybalépését követő 6 hónappal, de legkésőbb 2009. január 1-jétől kell alkalmazni.

(2) Mindazonáltal az I. és II. fejezetben, valamint a 24. cikkben szereplő rendelkezéseket a rendelet hatálybalépésének időpontjától kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Luxembourgban, 2007. június 11-én.

a Tanács részéről

az elnök

H. SEEHOFER

⁽¹⁾ HL L 41., 2003.2.14., 26. o.

I. MELLÉKLET

KÉRELEM

(Indikatív iránymutatások a kérelmező által kitöltendő, a 6. cikkben előírt dokumentációhoz)

Amikor csak lehetséges, az információt a tudományos irodalom hivatkozásaival, valamint a tudományos hatóságokkal és halászati szakértőkkel folytatott személyes kommunikáció megjelölésével kell alátámasztani. A kérelmezőknek ajánlott a „nyitott” vagy „zárt” akvakultúra-létesítményekbe történő szállítások közötti különbségtétel.

E melléklet alkalmazásában, ha a kérelem betelepítés helyett a tervezett áttelepítésre hivatkozik, a betelepítés/betelepített fogalmak helyébe az áttelepítés/áttelepített fogalmak lépnek.

A. Rövid összefoglalás

Adja meg a dokumentum rövid összefoglalását, beleértve a terv ismertetését, az őshonos fajokra és élőhelyekre gyakorolt lehetséges hatásokat, valamint az őshonos fajokra gyakorolt lehetséges hatások lehető legkisebbre történő csökkentésére irányuló kockázatcsökkentő lépéseket.

B. Betelepítés

1. A betelepíteni vagy áttelepíteni tervezett faj (közönséges és tudományos) neve, megjelölve a nemet, fajt, alfajt vagy adott esetben az alacsonyabb taxonómiai besorolást.
2. Mutassa be a szervezet jellemzőit, beleértve a megkülönböztető jegyeket. Csatoljon tudományos rajzot vagy fényképet!
3. Mutassa be az előzményeket az akvakultúrában, a fejlesztéseket és egyéb betelepítéseket (adott esetben)!
4. Mutassa be a tervezett betelepítés célkitűzéseit és alapvető okait, beleértve annak magyarázatát, hogy e célkitűzést miért nem lehet őshonos faj alkalmazásával megvalósítani!
5. Milyen alternatív stratégiákat mérlegeltek, hogy a terv célkitűzéseit megvalósítsák?
6. Milyen földrajzi területet érint a tervezett betelepítés? Írja le a fogadó környezet élőhelyeit, ökológiai rendszerét és védelmi állapotát! Csatoljon térképet!
7. Adja meg a betelepíteni tervezett szervezetek számát (kezdetben, végül)! Tagolható a projekt különböző alrészekre? Amennyiben igen, az egyes alrészek hány szervezetet érintenének?
8. Mutassa be az állomány forrását/forrásait (létesítmény), valamint a genetikai állományt (amennyiben ismert)!

C. A betelepíteni tervezett faj élettörténetére vonatkozó információ minden életszakaszra

1. Mutassa be a természetes elterjedési területet, és a betelepítésnek köszönhetően az abban bekövetkező változásokat!
2. Rendelkezik-e az állomány, amelyből a betelepítés/áttelepítés származik bármely ismert nem célfajjal való kapcsolattal?
3. Milyen az említett nem célfaj elterjedése a betelepítendő/áttelepítendő állomány származási területén?
4. Jegyezze fel, hogy az adott fajt hol telepítették be korábban, és írja le a befogadó terület környezetére gyakorolt ökológiai hatásokat (ragadozó, zsákmány, vetélytárs, és/vagy az élőhely strukturális és funkcionális elemei)!
5. Milyen tényezők korlátozzák a fajt természetes elterjedési területén?
6. Mutassa be a fiziológiai tűréseket (vízminőség, hőmérséklet, oxigén és sótartalom) valamennyi életszakaszban (korai életszakaszok, felnőtt és reprodukzív életszakaszok)!

7. Mutassa be az élőhely-preferenciákat és tűréseket valamennyi életszakaszban!
8. Mutassa be a reprodukzív biológiát!
9. Mutassa be a vándorlási magatartást!
10. Mutassa be a táplálékpreferenciákat valamennyi életszakaszban!
11. Mutassa be a növekedési arányt és az élettartamot (a tervezett betelepítés területén is, ha ismert)!
12. Mi az érintett fajok életkora vagy életkortartománya?
13. Mutassa be a viselkedési jellemzőket (társas, territoriális, agresszív)!

D. **Kölcsönhatás őshonos fajokkal**

1. Amennyiben kiszabadul, mekkora a betelepített szervezet túlélésének és megtelepedésének esélye? (Ez a kérdés a nyitott és zárt akvakultúra-létesítményekbe irányuló szállításra vonatkozik.)
2. A betelepített fajok várhatóan melyik élőhelyet/élőhelyeket foglalják majd el a betelepítés tervezett területén, egybeesik-e ez bármely érzékeny, fenyegetett vagy veszélyeztetett fajjal? (Jelölje meg, ha a betelepítés tervezett területe összefüggő vízfelületet is magában foglal!)
3. Mely őshonos fajokkal következik be átfedés a niche (ökológiai fülke) tekintetében? Van-e bármely nem használt ökológiai forrás, amelynek a faj hasznát veheti?
4. Mivel táplálkozik a betelepített szervezet a befogadó környezetben?
5. Ez a zsákmányolás okoz-e bármilyen káros hatást a befogadó ökológiai rendszerben?
6. A betelepített szervezetek fennmaradnak-e és sikeresen szaporodnak-e a betelepítés tervezett területén, vagy évenkénti telepítésre van szükség? (Ez a kérdés a nem zárt akvakultúra-létesítményekbe szánt fajokra vonatkozik.)
7. A betelepített szervezetek kereszteződnek-e őshonos fajokkal? A tervezett betelepítés eredményezheti-e bármely őshonos faj vagy állomány helyi szintű kihalását? A betelepített szervezetek gyakorolnak-e bármilyen hatást a helyi fajok ívási magatartására és ívási területére?
8. A tervezett betelepítés gyakorol-e bármilyen lehetséges hatást az élőhelyre vagy a vízminőségre?

E. **A befogadó környezet és az összefüggő vizek**

1. Szolgáltasson a befogadó környezetről és az összefüggő víztestekről fizikai információt, mint például időszakos víz hőmérsékletek, sótartalom, zavarosság, oldott oxigén, pH-érték, tápanyag és fémek! Megfelelnek-e a paraméterek a betelepítendő fajok tűrésének/preferenciáinak, beleértve a szaporodáshoz szükséges feltételeket?
2. Sorolja fel a befogadó vizek faji összetételét (főbb vízi gerincesek, gerinctelenek és növények)!
3. Szolgáltasson információt a betelepítés területén, beleértve az összefüggő vizeket, található élőhelyről, és határozza meg a kritikus élőhelyet! E paraméterek közül melyik felel meg a betelepítendő fajok tűrésének/preferenciáinak? A betelepített szervezetek megzavarhatják-e bármelyik bemutatott élőhelyet?
4. Mutassa be azokat a természetes vagy mesterséges akadályokat, amelyek meggátolhatják a betelepített szervezetek szomszédos vizekbe történő vándorlását.

F. **Megfigyelés**

Mutassa be a betelepíteni tervezett fajok sikerének nyomon követési értékelésére szolgáló terveket és, hogy hogyan értékeli az őshonos fajokra és élőhelyeikre gyakorolt negatív hatásokat!

G. Igazgatási terv

1. Mutassa be a tervezett betelepítés igazgatási tervét! Ennek tartalmaznia kell a következő információkat, de nem szorítkozhat csak azokra:
 - a) annak biztosítására hozott intézkedések, hogy más fajok (nem célfajok) ne kisérik a szállítást;
 - b) ki rendelkezik engedéllyel, és milyen feltételek szerint a javasolt fajok alkalmazására;
 - c) a tervezett betelepítést megelőzi-e kereskedelmi fázis;
 - d) a faj eltávolítására vonatkozó készenléti terv leírása;
 - e) a javaslat minőségbiztosítási tervének bemutatása; és
 - f) egyéb betartandó jogszabályi követelmények.
2. Mutassa be azokat a kémiai, biofizikai és igazgatási intézkedéseket, amelyeket a szervezet és a nem célfajok nem célzott befogadó ökológiai rendszerekbe történő véletlen kiszabadulásának, és ottani megtelepedésének megelőzése érdekében hoznak! Részletesen mutassa be a vízforrást, a szennyvíz rendeltetési helyét, a szennyvízkezelést, a csapadécsatornák közelségét, a ragadozó állatok ellenőrzését, a hely biztonságát és a kiszabadulást megakadályozó intézkedéseket, amennyiben szükséges!
3. Mutassa be a szervezetek nevelő vagy keltető létesítményekből való nem szándékos, véletlen vagy nem engedélyezett kiszabadulása esetén, vagy a kibocsátást követően a kolonizáció területének véletlen vagy váratlan kiterjedése esetén követendő vészhelyzeti intézkedési tervet!
4. Amennyiben e terv halászterület létesítésére irányul, részletezze a halászat célját! Ki termel hasznot a halászterületből? Részletezze az igazgatási tervet, és adott esetben vegyen fel változtatásokat az igazgatási tervekbe a későbbiekben érintett fajok tekintetében!

H. Üzleti adatok

1. Adja meg a tulajdonos és/vagy a társaság nevét, az akvakultúra-engedély számát, és a működési engedély számát (adott esetben) vagy a kormányzati hivatal vagy osztály nevét a kapcsolattartó nevével, a telefon-, és faxszámot és az e-mailre vonatkozó információt!
2. Adjon meg a tervezett projekt gazdasági életképességére vonatkozó utalásokat!

I. Belső és külső hivatkozások

1. Adja meg a kérelem készítése során idézett valamennyi hivatkozás részletes bibliográfiáját!
 2. Adja meg a megkérdezett tudományos hatóságok és halászati szakértők nevének jegyzékét, a címeket is beleértve!
-

II. MELLÉKLET

A 9. cikkben előírt környezeti kockázatértékelés eljárásai és a kockázatértékelésbe felveendő minimumelemek

A vízi szervezetek betelepítéséhez vagy áttelepítéséhez társuló kockázatok értékeléséhez szükség van e szervezetek megtelepedése valószínűségének és e megtelepedés következményeinek az értékelésére.

Az eljárás magában foglalja a főbb környezeti összetevőket. Szabványosított megközelítést nyújt a genetikai és ökológiai hatással járó kockázatok, valamint a befogadásra szánt vizek őshonos fajaira esetlegesen hatást gyakorló nem célfajok behurcolása lehetőségének értékelésére.

A felülvizsgálati eljárás során a hangsúly nem a minősítésre, hanem az azt alátámasztó részletes biológiai és egyéb vonatkozó információk alapuló megállapításokra helyeződik. Tudományos bizonytalanság esetén az elővigyázatosság elvét kell alkalmazni.

E melléklet alkalmazásában, ha a kérelem tervezett áttelepítésre vonatkozik, a „betelepítés, betelepített” fogalmak helyébe az „áttelepítés, áttelepített” szavak lépnek.

1. RÉSZ

ÖKOLÓGIAI ÉS GENETIKAI KOCKÁZATOK ÉRTÉKELÉSÉNEK ELJÁRÁSA

1. lépés

A betelepítés szándékolt területén túl történő megtelepedés és terjedés valószínűsége

Esemény	Valószínűség (N, K, Cs) ⁽¹⁾	Bizonyosság (NB, MB, MK, NK) ⁽²⁾	Az értékelést alátámasztó megjegyzések ⁽³⁾
A betelepített vagy áttelepített, kiszabadult vagy elszóródott faj sikeresen kolonizálódik, és populációt tart fenn a betelepítés szándékolt területén, az akvakultúra-létesítmény ellenőrzésén túl.			
A betelepített vagy áttelepített, kiszabadult vagy elszóródott faj túlterjed a betelepítés szándékolt területén.			
Végző minősítés ⁽⁴⁾			

⁽¹⁾ N = Nagy, K = Közepes, Cs = Csekély.

⁽²⁾ NB = Nagyon biztos, MB = Meglehetősen biztos, MK = Meglehetősen kétséges, NK = Nagyon kétséges.

⁽³⁾ Az értékelő az ICES gyakorlati szabályzatának A. és B. függelékéből merít iránymutatást.

⁽⁴⁾ A megtelepedés és elterjedés valószínűségének végző minősítése a legalacsonyabb minősítésű elem értékét kapja (például, a fenti elemek Nagy és Csekély minősítése Csekély végző minősítést eredményez). Másfelől, mindkét eseménynek – a szervezet sikeres kolonizációjának és populációja fenntartásának a betelepítés szándékolt területén (legyen az elszigetelt környezet, mint például egy létesítmény, vagy természetes élőhely), és a betelepítés szándékolt területén túlra terjedés valószínűségének (a fenti magyarázat szerint becsülve) – be kell következnie a betelepítés szándékolt területén túli megtelepedéshez.

A bizonyosság szintjének végző minősítése a legalacsonyabb bizonyossági szintű elem értékét kapja (pl. a Nagyon biztos és a Meglehetősen biztos minősítés egy Meglehetősen biztos végző minősítést eredményez). A végző minősítés kialakításakor a megtelepedés és elterjedés „ártalmasságát” a kockázat/nyereség aránnyal együtt figyelembe kell venni.

2. lépés

A megtelepedés és elterjedés következményei

Esemény	Valószínűség (N, K, Cs)	Bizonyosság (NB, MB, MK, NK)	Az értékelést alátámasztó megjegyzések ⁽¹⁾
A helyi populációkkal való genetikai keveredés a genetikai sokféleség csökkenéséhez vezet			

Esemény	Valószínűség (N, K, Cs)	Bizonyosság (NB, MB, MK, NK)	Az értékelést alátámasztó megjegyzések ⁽¹⁾
Az őshonos populációkkal fennálló versengés (élelem, tér), vagy azok kizsákmányolása a kipusztulásukhoz vezet			
Egyéb ökológiai jellegű nemkívánatos események			
A fenti események egy része azután is fennáll, hogy a betelepített fajt eltávolították			
Végső minősítés ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Az értékelő az ICES gyakorlati szabályzatának A. és B. függelékéből merít iránymutatást.

⁽²⁾ A letelepedés és elterjedés következményeinek végső minősítése a legmagasabb minősítésű elem (egyedi valószínűség) értékét kapja, és a bizonyosság szintjének végső minősítése a legalacsonyabb bizonyossági szintű elem értékét kapja.

3. lépés

Az idegen és nem honos fajokhoz társított kockázati potenciál

Az 1. és 2. lépésben elvégzett értékelés alapján egyetlen értéket kell megadni:

Összetevő	Kockázati potenciál (N, K, Cs)	Bizonyosság (NB, MB, MK, NK)	Az értékelést alátámasztó megjegyzések ⁽¹⁾
Megtelepedés és elterjedés (1. lépés)			
Ökológiai következmények (2. lépés)			
Az átfogó kockázati potenciál végső minősítése ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Az értékelő az ICES gyakorlati szabályzatának A. és B. függelékéből merít iránymutatást.

⁽²⁾ A kockázati potenciál végső besorolása a két lehetőség közül a magasabb értékét kapja, ha a két becslés között nincs valószínűségi növekedés (azaz, ha a megtelepedés és elterjedés kockázata nagy, és az ökológiai kockázat közepes, a végső minősítés a két valószínűség közül a magasabb, azaz a nagy. Ha valószínűségi növekedés van a két becslés között (azaz a nagy és a csekély keveréke) a végső minősítés közepes.

Ezen értékelés eredményét a következő kockázati szintekben megadva kell kifejezni:

Magas kockázatú szállítás:

- a biodiverzitás terjedése károsodásának és más ökológiai következményeknek magas kockázatával jár;
- olyan tenyésztési feltételek mellett működik, amelyek növelnék az említett károsodás kockázatát;
- olyan akvakultúra-létesítmény szerepel benne, amely élő vízi állatokat értékesít további tenyésztési vagy újratelepítési céllal;
- következésképpen a szállítás nagyobb aggodalomra ad okot (jelentős kockázatcsökkentési intézkedésekre van szükség). Tanácsos a terv elutasítása, kivéve ha a kockázatcsökkentési eljárásokkal a kockázatot csekélyre lehet csökkenteni.

Közepes kockázatú szállítás:

- a biodiverzitás terjedése károsodásának és más ökológiai következményeknek közepes kockázatával jár;
- olyan tenyésztési feltételek mellett működik, amelyek szükségszerűen megnövelnék az említett károsodás kockázatát, a fajt és az elszigetelési feltételeket figyelembe véve;
- olyan akvakultúra-létesítmény szerepel benne, amely főként emberi fogyasztásra szánt termékeket értékesít;

- d) következésképpen a szállítás mérsékelt aggodalomra ad okot. Tanácsos a terv elutasítása, kivéve ha a kockázatsökkentési eljárásokkal a kockázatot csekélyre lehet csökkenteni.

Csekély kockázatú szállítás:

- a) a biodiverzitás terjedése károsodásának és más ökológiai következményeknek csekély kockázatával jár;
- b) olyan tenyésztési feltételek mellett működik, amelyek nem növelnék az említett károsodás kockázatát;
- c) olyan akvakultúra-létesítmény szerepel benne, amely csak emberi fogyasztásra szánt termékeket értékesít;
- d) következésképpen a szállítás elhanyagolható aggodalomra ad okot. Tanácsos a terv elfogadása. Kockázatsökkentésre nincs szükség.

A tervet a bemutatottak szerint csak akkor lehet jóváhagyni (nincs szükség kockázatsökkentési intézkedésekre), ha a becsült átfogó kockázati potenciál csekély, és ha az átfogó bizonyosság, amely tekintetben a kockázat becslését elvégezték, nagyon biztos, vagy meglehetősen biztos.

Ha az első elemzések eredményeként az átfogó kockázatot a nagy vagy a közepes kategóriába sorolják, elszigetelési vagy kockázatsökkentési javaslatokat kell a kérelembe belefoglalni, amelyet addig vetnek alá sorozatos kockázatelemzésnek, amíg az átfogó kockázat végső minősítése csekélyre nem változik, nagyon biztos vagy meglehetősen biztos értékeléssel. E kiegészítő lépések bemutatása, valamint az elszigetelési és kockázatsökkentési intézkedések részletes leírása a kockázatértékelés szerves részét képezi.

2. RÉSZ

NEM CÉLFAJOKRA VONATKOZÓ ÉRTÉKELÉSI ELJÁRÁS

1. lépés

Nem célfajok megtelepedésének és elterjedésének valószínűsége a betelepítés szándékolt területén kívül

Esemény	Valószínűség (N, K, Cs)	Bizonyosság (NB, MB, MK, NK)	Az értékelést alátámasztó megjegyzések ⁽¹⁾
A vízi szervezetek betelepítésének vagy áttelepítésének következményeként nem célfajokat hurcolnak be			
A behurcolt nem célfaj alkalmas élőhelyet vagy gazdaszervezetet talál			
Végső minősítés ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Az értékelő az ICES gyakorlati szabályzatának A. és B. függelékéből merít iránymutatást.

⁽²⁾ A valószínűség végső minősítése a legalacsonyabb kockázati minősítés értékét kapja, és a bizonyosság szintjének végső minősítése szintén a legalacsonyabb szintű bizonyossággal rendelkező elem értékét kapja.

2. lépés

A nem célfajok megtelepedésének és elterjedésének következményei

Esemény	Valószínűség (N, K, Cs)	Bizonyosság (NB, MB, MK, NK)	Az értékelést alátámasztó megjegyzések ⁽¹⁾
A nem célfaj verseng az őshonos populációkkal, vagy kizsákmányolja azokat, ami e populációk kipusztulásához vezet			
A nem célfajok helyi populációkkal való genetikai keveredése a genetikai sokféleség csökkenéséhez vezet			
Egyéb ökológiai vagy patológiai jellegű nemkívánatos események			

Esemény	Valószínűség (N, K, Cs)	Bizonyosság (NB, MB, MK, NK)	Az értékelést alátámasztó megjegyzések ⁽¹⁾
A fenti események egy része azután is fennáll, hogy a nem célfajt eltávolították			
Végső minősítés ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Az értékelő az ICES gyakorlati szabályzatának A. és B. függelékéből merít iránymutatást.

⁽²⁾ A következmények végső minősítése a legmagasabb kockázati minősítés értékét kapja, és a bizonyosság szintjének végső minősítése szintén a legalacsonyabb szintű bizonyossággal rendelkező elem értékét kapja.

3. lépés

A nem célfajokhoz társított kockázati potenciál

Az 1. és 2. lépésben elvégzett értékelés alapján egyetlen értéket kell megadni:

Összetevő	Kockázati potenciál (N, K, Cs)	Bizonyosság (NB, MB, MK, NK)	Az értékelést alátámasztó megjegyzések ⁽¹⁾
Megtelepedés és elterjedés (1. lépés)			
Ökológiai következmények (2. lépés)			
Végső minősítés ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Az értékelő az ICES gyakorlati szabályzatának A. és B. függelékéből merít iránymutatást.

⁽²⁾ A kockázati potenciál végső minősítése a legalacsonyabb kockázati minősítésű elem értékét kapja, és a bizonyosság szintjének végső minősítése szintén a legalacsonyabb szintű bizonyossággal rendelkező elem értékét kapja.

Az idegen fajokhoz társított kockázati potenciál értékelésére alkalmazandó feltételeket (1. rész) megfelelően alkalmazni kell a nem célfajokhoz társított kockázati potenciálra is (2. rész), beleértve az elszigetelési és kockázatcsökkentési intézkedések bevezetésének kötelezettségét.

3. RÉSZ

ÁTFOGÓ KÖRNYEZETI KOCKÁZATÉRTÉKELÉS – ÖSSZEFOGLALÓ JELENTÉS

- Előzmények, háttér, és a kérelem indokai:
 - A kockázatértékelés összefoglalására vonatkozó információ
 - Az ökológiai és genetikai kockázat értékelésének összefoglalása
 - A nem célfajokkal kapcsolatos kockázatértékelés összefoglalása
- Megjegyzések:
- Kockázatcsökkentési intézkedések:
- Záró megállapítás a szervezetekkel kapcsolatos, teljes potenciális kockázatról:
- Tanács az illetékes hatóságnak:

III. MELLÉKLET

Karantén

A karantén az az eszköz, amelynek segítségével élő állatokat vagy növényeket és az azokhoz társuló bármely szervezetet teljesen elszigetelten tartják az őket körülvevő környezettől, hogy meggátolják a vadon élő és tenyésztett fajokra gyakorolt hatást, és a természetes ökológiai rendszerek nemkívánatos változását.

Az idegen vagy nem honos fajokat elég hosszú ideig szükséges karanténban tartani ahhoz, hogy fel lehessen deríteni valamennyi nem célfajt, és meg lehessen győződni a kórokozók vagy betegségek hiányáról. Az egységet az elhelyezkedése szerinti tagállam azon illetékes hatóságának előírásaival összhangban kell megépíteni, amely hatóság a jóváhagyásáért felelős. A karantén időtartamát az engedélyben fel kell tüntetni. Ha a létesítmény nem a fogadó tagállamban található, a létesítményért felelős tanácsadó bizottságnak és a fogadó tagállam tanácsadó bizottságának kell megállapodnia az időtartamról.

Az üzemeltetőknek a karanténlétesítményeket a következő feltételeknek megfelelően kell működtetniük. Az üzemeltetőnek továbbá minőségbiztosítási programmal és kezelési utasítással kell rendelkezniük.

E melléklet alkalmazásában, ha a kérelem tervezett áttelepítésre vonatkozik, a „betelepítés, betelepített” fogalmak helyébe az „áttelepítés, áttelepített” szavak lépnek.

Szennyvíz- és hulladékártalmatlanítás

A létesítményen belül keletkezett szennyvizet és hulladékot úgy kell kezelni, hogy hatékonyan elpusztítsák valamennyi célfajt és a járulékos szervezetet. A folyamatos üzemelés és teljes elszigetelés biztosítása érdekében a karantén szennyvízkezelő berendezéseit vészhelyzetek esetére biztonsági mechanizmusokkal kell felszerelni.

A kezelt szennyvíz és hulladék tartalmazhat olyan anyagokat, amelyek a környezetre ártalmasak (pl. korhadásgátló anyagok), és azt úgy kell ártalmatlanítani, hogy a lehető legkisebbre csökkenjen a környezetre gyakorolt hatás.

A szennyvíz és a szilárd hulladék kezelésének részleteit a kezelésért és ütemezésért felelős személyzet felsorolásával kell elkészíteni. A rendszert ellenőrizni kell a hatékony üzemelés és a lehetséges meghibásodások korai feltárásának biztosítása érdekében.

Fizikai elkülönítés

Az átszállított szervezeteket elkülönítve kell tartani más szervezetektől az elszigetelés biztosítása érdekében. Ez nem vonatkozik azokra a jelzőfajokra, amelyeket kifejezetten a betelepített fajok hatásainak vizsgálata érdekében vetettek be. Meg kell akadályozni a madarak, más állatok, kórokozók vagy szennyező anyagok bejutását.

Személyzet

A bejutást a képzett, felhatalmazott személyzetre kell korlátozni. A lábbeliket, kezeket és a létesítményben használt bármilyen anyagot fertőtleníteni kell (lásd alább) a létesítmény elhagyása előtt.

Felszerelés

Átvételkor valamennyi életteret, tartályt, vizet, szállítótartályt és a betelepített fajjal érintkező felszerelést, beleértve a szállítójárműveket annak biztosításával kell kezelni, hogy a fajok vagy a társult nem célfajok ne szabaduljanak ki a létesítményből. Valamennyi szállító vagy csomagolóanyagot fertőtleníteni kell, vagy el kell égetni, ha az anyag elégetése engedélyezett.

Elhullás és ártalmatlanítás

Napi nyilvántartást kell vezetni az elhullásokról, és az illetékes hatóság általi ellenőrzéshez rendelkezésre kell bocsátani. Valamennyi elhullott egyedat a helyszínen kell tartani. Egyetlen elhullott egyedat, szövetet, vagy héjat sem lehet kidobni a teljes fertőtlenítést biztosító jóváhagyott kezelés nélkül. Alkalmazható a hőkezelés, mint például az autoklávozás, vagy a kémiai sterilizáció.

Az elhullásokat jelenteni kell az illetékes hatóságoknak, és a tagállamoknak kellő időben ki kell vizsgálniuk azok okát. Az elhullott egyedeket a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi előírások megállapításáról szóló, 2002. október 3-i 1774/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell tárolni, szállítani és ártalmatlanítani.

Ellenőrzés és vizsgálat

Rendszeres ellenőrzéseket kell tartani a nem célfajokra vonatkozóan. Ha ezeket a fajokat, vagy egy korábban fel nem derített megbetegedést vagy élősködőt azonosítanak egy szervezetben, intézkedéseket kell hozni a helyzet uralására. Ezek az intézkedések magukban foglalhatják a szervezet megsemmisítését és a létesítmény fertőtlenítését.

Tartam

A karantén előírt időtartama a kérdéses szervezetnek, az érintett nem célfajok szezonálisának és a tartási feltételeknek megfelelően változik.

Nyilvántartás

A karanténlétesítményeknek pontos nyilvántartást kell vezetniük a következőkről:

- a személyzet be- és kilépési ideje,
- az elhullások száma és a tárolás vagy ártalmatlanítás módszerei,
- a bejövő víz és a szennyvíz kezelése,
- a szakértőknek a nem célfajok vizsgálatára átadott minták,
- a karantén üzemelését érintő rendkívüli feltételek (áramkimaradás, az épület károsodása, súlyos időjárási feltételek stb.).

Fertőtlenítés

A fertőtlenítés fertőtlenítőszernek az ártalmas szervezetek elpusztításához megfelelő koncentrációban és megfelelő ideig történő alkalmazását foglalja magában. A karantén-fertőtlenítésre szolgáló fertőtlenítőszernek és koncentrációknak teljes tengervíz és édesvíz-fertőtlenítésen kell alapulniuk. Hasonló koncentrációkat kell alkalmazni a létesítmény rutinszerű fertőtlenítéséhez. Javasolt valamennyi fertőtlenítőszer semlegesítése a közvetlen környezetbe történő kibocsátást megelőzően, valamint a tengervizet használó létesítményeknek kezelniük kell a vegyi fertőtlenítés során termelődő maradvány oxidánsokat. Veszélyhelyzet, mint például behurcolt élősködő vagy kórokozó felfedezése esetén elegendő fertőtlenítőszernek kell rendelkezésre állnia a teljes létesítmény kezelésének lehetővé tételére.

⁽¹⁾ HL L 273., 2002.10.10., 1. o. A legutóbb a 2007/2006/Ek rendelettel (HL L 379., 2006.12.28., 98. o.) módosított rendelet.

IV. MELLÉKLET

A 2. cikk (5) bekezdésében előírt fajok jegyzéke

Szivárványos pisztráng, *Oncorhynchus mykiss*

Sebes pisztráng, *Salvelinus fontinalis*

Közönséges ponty, *Cyprinus carpio*

Amur, *Ctenopharyngodon idella*

Fehér busa, *Hypophthalmichthys molitrix*

Pettyes busa, *Aristichthys nobilis*

Csendes-óceáni osztriga, *Crassostrea gigas*

Rövid Vénusz-kagyló, *Ruditapes philippinarum*

Pisztrángsügér, *Micropterus salmoides*

Sarkvidéki szemling, *Salvelinus alpinus*
